

177

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 lipca 1957 r.

w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania zobowiązań podatkowych oraz w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na należności z tytułu różnic budżetowych.

Na podstawie art. 26 ust. 2, art. 35 ust. 4 i art. 36 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wydziały (oddziały) finansowe prezydiów powiatowych rad narodowych, rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych są uprawnione do odraczania i rozkładania na raty:

- 1) wszelkich zobowiązań podatkowych przypadających od jednostek gospodarki nie uspołecznionej i od ludności do kwoty 100 000 zł;
- 2) po uzyskaniu opinii banku finansującego — należności przypadających od jednostek gospodarki uspołecznionej:
  - a) do wysokości 200.000 zł z tytułu podatku obrotowego, od operacji metowarowych, dochodowego i różnic budżetowych (różnic cen) — na okres czasu do 3 miesięcy;
  - b) z tytułu wpłat z zysku i nadwyżek środków obrotowych, przypadających od przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem terenowym tych rad oraz rad narodowych niższych szczebli — bez ograniczenia sumy, z tym że terminy płatności rat mogą przypadać tylko w okresie tego roku, w którym należność stała się wymagalna.

2. Prezydya rad narodowych miast nie stanowiących powiatów oraz rad narodowych osiedli są uprawnione do odraczania i rozkładania na raty zobowiązań podatkowych wymierzonych przez te prezydya — do kwoty 10.000 zł na okres czasu do jednego roku.

3. Prezydya gromadzkich rad narodowych są uprawnione do odraczania i rozkładania na raty należności z tytułu przeliczonych na gotówkę świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne.

§ 2. Wydziały finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) są uprawnione do odraczania i rozkładania na raty:

- 1) zobowiązań podatkowych przypadających od jednostek gospodarki nie uspołecznionej i od ludności bez względu na wysokość kwoty tych zobowiązań;
- 2) po uzyskaniu opinii banku finansującego — należności przypadających od jednostek gospodarki uspołecznionej:
  - a) do wysokości 1.000.000 zł z tytułu podatku obrotowego, od operacji metowarowych, dochodowego i różnic budżetowych (różnic cen) — na okres czasu do 6 miesięcy;
  - b) z tytułu wpłat z zysku i nadwyżek środków obrotowych, przypadających od przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem terenowym tych rad bez ograniczenia sumy, z tym że terminy płatności rat mogą przypadać tylko w okresie tego roku, w którym należność stała się wymagalna.

§ 3. 1. Kwoty wymienione w § 1 jako granice uprawnień organów finansowych w zakresie odraczania i rozkładania na raty należności przypadających od jednostek gospodarki nie uspołecznionej i od ludności obejmują ogólną sumę wszystkich zobowiązań, przypadających od dłużnika w czasie podejmowania decyzji co do odroczenia lub rozłożenia na raty.

2. Kwoty wymienione w § 1 i w § 2 jako granice uprawnień organów finansowych w zakresie odraczania i rozkładania na raty należności przypadających od jednostek gospodarki uspołecznionej stanowią granicę uprawnień oddzielnie w odniesieniu do każdego rodzaju zaległości podatkowej (dłużnika) w czasie podejmowania decyzji co do odroczenia lub rozłożenia na raty.

3. Granice uprawnień wymienione w § 1 i w § 2 nie mogą być przekraczane wskutek wydawania decyzji częściowych lub wielokrotnych.

§ 4. Okresy wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2 lit. a) i w § 2 pkt 2 lit. a) liczy się w odniesieniu do:

- 1) wydziałów finansowych prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) — od dnia wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty należności;
- 2) wydziałów (oddziałów) finansowych prezydów powiatowych rad narodowych, rad narodowych miast stanowiących powiaty, dzielnicowych rad narodowych — od upływu terminu płatności danej należności, z wyjątkiem należności ustalonych w drodze decyzji, co do których okresy powyższe liczy się od dnia doręczenia decyzji dotyczącej ustalenia tych należności.

§ 5. 1. Do umarzania należności Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych i innych danin publicznych oraz należności z tytułu różnic budżetowych (różnic cen) są uprawnione:

- 1) wydziały (oddziały) finansowe prezydów powiatowych rad narodowych, rad narodowych miast stanowiących powiaty, dzielnicowych rad narodowych:
  - a) do kwoty 25.000 zł — w należnościach przypadających od jednostek gospodarki nie uspołecznionej i od ludności,
  - b) do kwoty 25.000 zł — w należnościach przypadających od jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu podatku obrotowego, od operacji nietowarowych, dochodowego i różnic budżetowych (różnic cen) oraz odsetek za zwłokę od wszelkiego rodzaju należności, z zachowaniem obowiązku zasięgnięcia opinii banku finansującego;

2) wydziały finansowe prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw):

- a) do kwoty 100.000 zł — w należnościach przypadających od jednostek gospodarki nie uspołecznionej i od ludności;
- b) do kwoty 200.000 zł — w należnościach przypadających od jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu podatku obrotowego, od operacji nietowarowych, dochodowego i różnic budżetowych (różnic cen) oraz odsetek za zwłokę od wszelkiego rodzaju należności, z zachowaniem obowiązku zasięgnięcia opinii banku finansującego.

2. Prezydya gromadzkich rad narodowych są uprawnione do umarzania należności z tytułu świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne.

3. Zaliczki na podatki nie mogą być umarzane.

§ 6. Przepisy dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych stosuje się do należności z tytułu różnic budżetowych (różnic cen).

§ 7. Tracą moc §§ 58—60 i § 69 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 50, poz. 362, z 1952 r. Nr 32, poz. 225, z 1953 r. Nr 30, poz. 116, z 1954 r. Nr 15, poz. 57 i Nr 27, poz. 108, z 1955 r. Nr 5, poz. 29 i Nr 32, poz. 103 oraz z 1956 r. Nr 57, poz. 265).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*